

Interview met Martin Willems, één van de vijf vakbondssecretarissen van BBTK-BHV (sector industrie), “ontslagen” door het federaal secretariaat van BBTK onder het mom van “zware fout”. Op vrijdag 3 september werden alle vakbondssecretarissen van de sector industrie van BBTK BHV (Eric Van der Smissen, Bernadette Mussche, Hendrik Vermeersch, Ria Cerulis en Martin Willems) door het federaal secretariaat van BBTK opgeroepen om te horen te krijgen dat zij collectief werden ontslagen op basis van “ een zware fout”. Om te beginnen springt direct in het oog dat de ingeroepen zware fout onbestaande is: het is enkel een voorwendsel om zich te ontdoen van vakbondssecretarissen die te veel vragen stelden en die ten andere democratisch verkozen werden door hun basis, t.t.z. door hun beroepscomité, het uitvoerend comité en het regionaal congres.

Als bijlage vindt u de ontslagbrief die door het federaal secretariaat werd verstuurd als ook de mail die Eric Van der Smissen heeft verstuurd naar de leden van het federaal uitvoerend comité van BBTK, een mail die de kwestie verduidelijkt van de te maken keuzes i.v.m. de renovatie van de gebouwen gelegen aan het Rouppeplein (zetel van BBTK-BHV) en dit vóór dat dit comité en zelfs het regionaal uitvoerend comité hieromtrent een beslissing zouden nemen.

Bij de industriector van BBTK-BHV zijn zo’n 14.000 bedienden aangesloten, waaronder ongeveer 2.000 vakbondsafgevaardigden in meer dan 400 bedrijven. Gesteund door de vakbondsafgevaardigden van hun sector, voeren de 5 ontslagen een gevecht voor hun heropname. Op vrijdag 17 september ’s middags werd een steunmeeting voor de “5” gehouden op het Kappelleplein, vlakbij BBTK-federaal. Enkele honderden deelnemers kwamen opdagen (300 volgens de politie).

Rood: Op welke manier ben je ontslagen?

Martin Willems: De dag zelf werden voor een soort rechtbank geroepen, bestaande uit federale secretarissen. Het was geen echte rechtbank in die mate dat er geen requisitoor noch spreekrecht was voor de beschuldigden. Zij hebben ons doodleuk gezegd dat we ontslagen werden wegens zware fout. In de minuten die volgden werd onze GSM afgesneden, ons e-mailadres werd gedeactiveerd, onze toegang tot het vakbondsnetwerk werd geblokkeerd en onze toegangsbadge voor het gebouw op het Rouppeplein werd onklaar gemaakt. Iets later werden de sloten van onze burelen veranderd. Al het administratief personeel van de industriector op het Rouppeplein, in

Halle en Vilvoorde, werd eveneens afsloten van het netwerk en werd verzocht om de burelen te verlaten. Het was alsof onze burelen werden verzegeld.

Wij hebben gevraagd om ons recht op verdediging te mogen uitoefenen en onze kijk op de zaak te geven. Dit werd systematisch geweigerd door het federaal secretariaat van 3/9 als ook op het regionaal uitvoerend comité van 9 september.

Er is de besliste wil om het bestaan van de industriesector weg te vagen. Sinds twee weken rinkelen de telefoons van de sector in het ijle, zowel in Halle als in Vilvoorde als in Brussel. Te weten dat in Halle en Vilvoorde men enkel de industriesector had en dat de burelen er nu echt dicht zijn. De leden die er langskomen voor gelijk welk probleem staan er nu voor gesloten deuren en op een aankondiging wordt hen gevraagd om naar het Rouppeplein in Brussel te komen. Het administratief personeel van Halle en Vilvoorde moet elke dag naar Brussel komen waar men hen werkjes laat uitvoeren (bv het klasseren van archieven). Op de website van de afdeling van BBTK is de industriesector volledig verdwenen. Het is duidelijk dat dit enkele dagen op voorhand werd voorbereid.

Het ministerie, de paritaire commissies en de werkgeversorganisaties werden door het federaal secretariaat op de hoogte gebracht dat wij niet langer BBTK vertegenwoordigen. Zo werd ik b.v. automatisch “verwijderd” uit de bestuursraad van het “OBMB (Opleidingsfonds voor bedienden van de metaalverwerkende nijverheid van Brabant).

Op hetzelfde moment dat wij onze ontslagbrief ontvingen, ontving Agoria (ex-fabrimental, de werkgeversorganisatie van de metaalsector) een brief met de mededeling dat wij niet langer BBTK vertegenwoordigden en dat wij werden vervangen door andere personen. Het merendeel van de afvaardigingen in onze sector hebben zo via de directie van hun bedrijf vernomen dat “hun afgevaardigden vervangen waren”. Dit is ongelooflijk! Via syndikale weg ontvangen wij toch ook niet een lijst met nieuwe bedrijfsdirecteurs en men roept toch ook niet de kaderleden van deze ondernemingen bij elkaar om hen te vertellen dat hun directie is gewijzigd.

De vakbondsvertegenwoordigers zijn geen diplomaten die geloofsbrieven ontvangen zoals men die men overhandigt aan de autoriteiten van het land waar je resideert. Wij moeten niet erkend worden door de ondernemingsdirecties. Wanneer een nieuwe permanente secretaris wordt aangesteld of wanneer er een vertrekt stuurt men nooit een brief aan Agoria of aan het VBO om er op te wijzen dat er een verandering van een permanente secretaris is gebeurd. Het zijn de afgevaardigden van de bedrijven die, wanneer zij het nodig achten, hun permanente roepen om naar een vergadering in het bedrijf te komen. Het zijn dus de afgevaardigden in het bedrijf die hem of haar voorstellen aan de directie van het bedrijf waarin zij werken die zij beschouwen als “hun” secretaris. En de directie zal het hiermee moeten doen! Hetzelfde geldt voor het andere kamp. Wanneer men ons een nieuwe bedrijfsleider voorstelt beginnen we niet door te zeggen: “Toon ons de statuten of de officiële documenten van uw bedrijf die bewijzen dat de directeur echt gemandateerd is door de aandeelhouders”. Zo gaat het er niet aan toe.

Bij gevolg vinden wij niet dat we uit onze mandaten zijn ontzet. De mandaten die ons toe om de werknemers te vertegenwoordigen zijn door de basis verleend, dat is en basisprincipe van het ABVV. Het is niet de “directie” van de vakbond die benoemd. De leden en de afgevaardigden die ons hebben verkozen zijn niet geraadpleegd om eventuele terechtwijzingen t.o.v. ons te vernemen en zodoende hebben zij zich niet uitgesproken om onze mandaten te ontnemen. Nog minder om andere permanenten in onze plaats aan te stellen. Wij blijven onze mandaten dus verder uitoefenen, met de steun van de militanten. De nationale leiding spreekt van een “vertrouwensbreuk”, maar het vertrouwen van onze militanten hebben we nog steeds en dat is het enige wat telt.

Rood: Wat zijn de onmiddellijke gevolgen voor de afgevaardigden in de bedrijven?

MW: Zij proberen om het personeel van BBTK dat hen normalerwijze ter beschikking staat te

bereiken, of dat nu het administratief personeel is of de permanente secretarissen. Er is niemand meer om te antwoorden: noch aan de telefoon, noch via emailadressen die ze kennen. Bij gevolg hebben wij hen nieuwe GSM numero's en nieuwe emailadressen doorgegeven zodat zij ons opnieuw kunnen bereiken.

Rood: Wat zijn volgens jou, aan de ene kant voor het ABVV en aan de andere kant de gehele wereld van de arbeid, de meest schadelijke gevolgen die door het federaal secretariaat zijn veroorzaakt?

MW: Alle vakbondsmilitanten wijzen onmiddellijk op het slechte voorbeeld dat onze vakbond aan het patronaat geeft en op de tegenstelling tussen deze daad van het federaal secretariaat en de dagelijkse realiteit van onze afgevaardigden in de bedrijven. Langs de ene kant kunnen fouten door werknemers gebeuren, zelfs belangrijke fouten. Wanneer zij met zulke fouten geconfronteerd worden, zullen de afgevaardigden in de meeste gevallen, als er werkelijk een fout is gebeurd, proberen tussen beide te komen bij de directie om de sanctie te verlichten. Want niets is zo erg dan een loontrekkende zijn loon te ontzeggen en in de angst te laten leven voor een willekeurige afdanking. Ze zullen eens te meer zoeken omdat een afdanking voor een zware fout voor de betrokkene bijzonder zware sociale gevolgen heeft. Maar hier doet het federaal secretariaat van BBTK net het omgekeerd! Zij fabriceren een zware fout om zich te ontdoen van vakbondssecretarissen die hen niet bevallen. En dan nog op een collectieve manier! Ik ken persoonlijk geen andere voorbeelden dan die van bedrijfsleiders die een zware fout inroepen om zich van vervelende vakbondsafgevaardigden te ontdoen! Dit spant de kroon!

Wat ook nieuw is is het begrip van "collectieve zware fout". In ons geval, werd de mail "die hen kwaad maakt", en die de aandacht wou trekken van het federaal uitvoerend comité ivm de problemen die opdoken bij de renovatiewerken van de lokalen van BBTK B-H-V, door één van ons verstuurd, nl door Eric Van der Smissen, in eigen naam. Het is een totaal reactionair idee om te denken dat om een daad die door een persoon is gesteld, de volledige ploeg zou moeten worden gestraft. Anders keren we terug naar het tijdperk van het Chinese keizerrijk toen er een stierf heel zijn hofhouding samen met de keizer zelfmoord moest plegen.

Dit gezegd zijnde wil ik er onmiddellijk aan toevoegen dat hoe dan ook, het versturen van een beargumenteerde en beleefde mail aan personen die de mening hieromtrent moeten weten, dit GEEN fout is, noch een ernstige noch een lichte.

Het ergste is dus dat er geen fout is. Het is dus zeer erg dat het federaal secretariaat van BBTK zich op het betwistbare terrein begeeft van de zware fout. Ten eerste omdat er niet in het minste een tastbaar element kan ingeroepen worden voor een zware fout. Er is langs onze kant de wil om een debat te voeren over enkele vragen omtrent de toekomstperspectieven van onze afdeling. En niet enkel over deze affaire ivm de gebouwen. Dit dateert trouwens niet van gisteren, wij hebben steeds een debatacultuur gehad in onze afdeling, en zelfs als dit sommigen zenuwachtig maakt, is dit de basis voor een democratisch functioneren. Als de vakbond het idee inroept dat het formuleren van kritiek of het verschillen van mening op zich als zware fout wordt aanzien, dan is dit een buitenkans voor de werkgevers. Dit staat volledig in contrast met de vakbondsgeest die zegt dat: "In de onderneming kan men niet enkel de stem van de werkgever aanhoren. Het moet ook kunnen dat meningsverschillen zich kunnen uiten. Men moet een syndikale tegenmacht hebben. Het gezag zal moeten getemperd worden door militanten die een zekere oppositie voeren in de positieve zin van het woord. Dit is dus de bestaansrede van een vakbond."

Wij hebben b.v. ,via discussies, bekomen dat er op 24 september een regionaal congres zal worden gehouden (wat normaal zonder problemen zou moeten gebeuren, aangezien het een statutaire verplichting is om ze om de 4 jaar te houden). Amper hadden ze ons "ontslag" uitgesproken, of het federaal secretariaat annuleerde ons regionaal congres. "Bestendigt" dit de afdeling of garandeert dit de democratie?

Rood: Bestaat het gevaar niet dat het federaal secretariaat van BBTK door naar de rechtbank te

Contributed by Guy Van Sinoy, Ataulfo Riera

dinsdag, 21 september 2010 - Last Updated woensdag, 22 september 2010

---

stappen om een zware fout in te roepen zo een jurisprudentie zal creëren ten voordele van het patronaat?

MW: Inderdaad. Het is op syndikaal vlak onbegrijpelijk dat BBTK federaal met het geld van de gesyndikeerden advocaten onder de arm neemt en hen opdraagt om conclusies op papier te zetten en te pleiten waarom een zware fout gerechtvaardigd is. Morgen zal deze perverse praktijk zich tegen elke werknemer keren. En als ik alle werknemers zeg, denk ik ook aan al die afgevaardigden in de bedrijven die tegen ontslag beschermd zijn, maar niet tegen een zware fout. Een heleboel werkgevers die weinig scrupules hebben roepen al te vaak de zware fout in om zich te ontdoen van een strijdbare afgevaardigde.

De argumenten die in de ontslagbrief worden aangehaald willen het idee doen ingang vinden dat het debat dat wij voerden een daad van weerspannigheid was. Morgen kan elke werkgever de argumentatie van BBTK federaal gebruiken om zich te ontdoen van een vakbondsafgevaardigde die het oordeel van de bedrijfsleiding betwist.

Rood: Heb je er nog iets aan toe te voegen?

MW: Ja; Ik betreur de manifeste wil om ons in diskrediet te brengen en ons te vernederen. Vooral de manier waarop ze Eric Van der Smissen en Bernadette Mussche hebben behandeld, secretarissen die heel hun leven hebben opgeofferd om voor BBTK te militeren en tot bloei hebben gebracht. Hun burelen in Halle verder door ploeg "gereinigd" die gekomen was om de dossiers en archieven te "sorteren", waaronder enkele documenten van het ABVV die niet meer beschikbaar zijn, juridische archieven en waarschijnlijk ook persoonlijke spullen. Op foto's die ik heb bekeken, zie je tientallen vuilniszakken, gevuld met documenten, die buiten op een hoop zijn gegooid en vervolgens in een container werden gegooid. Het waren niet enkel waardevolle documenten, maar ook jaren werk, herinneringen aan gevechten die op die manier ook in de vuilbak zijn gegooid.

Interview door Ataulfo Riera en Guy Van Sinoy

- [Steunpetitie](#) (DOC)
- [De ontslagbrief van het federaal secretariaat van de BBTK](#) (PDF)
- [De mail van Eric Van der Smissen die als bewijs voor "zware fouten" wordt aangedragen](#) (PDF)

Foto's van de solidariteitsbijeenkomst met de vijf ontslagen secretarissen voor de gebouwen van het ABVV op 17 september

Contributed by Guy Van Sinoy, Ataulfo Riera

dinsdag, 21 september 2010 - Last Updated woensdag, 22 september 2010
